

Surja kunda yra vieta, kur Šrimati Radharani eina garbinti Saulės dievybės Suryos. Tai viena iš nedaugelio vietų, kur Radhika gali susitikti su Krišna nebijodama savo uošvės Džatilos ir vyro sesers Kutilos.

Viskas prasidėjo tada, kai Purnamasi pasakė motinai Džatilai, kad jei Radharani garbins Surją, tai Džatilos sūnus, Radharani vyras Abhimanju bus sveikas ir turės daug turtų. Taigi, Džatila nusprendė kad Radhika turi garbinti Surją. Žinoma Radha kaip ir kitais Džatilos sumanymais, taip ir šiuo nebuvo labai patenkinta. Džatila ir Kutila nusprendė surasti gerus brahmanus, kad padėtų atlikti pudžą. Staiga jos pamatė du labai gražius brahmačarius. Vienas jų buvo vyresnis ir atrodė, kad yra antrojo guru. Jie abu dėvėjo medinius batus ir nešėsi knygas. Džatila paklausė:

- Ar jūs esate brahmanų sūnūs?

- Taip, - atsakė jie.

- Iš kur jūs atvykote? Kieno sūnūs jūs esate?

- Mes esame Gargačarjos sūnūs.

Džatila buvo nustebinta ir labai patenkinta:

- O, mes kaip tik ieškome kvalifikuotų brahmanų pudžai atlikti!

Jūs jau galite nuspėti, kas buvo tie du jauni žavūs brahmačariai. Guru buvo Krišna, o mokinys Madhumangala. Jie tarė:

- Mes nuo pat gimimo esame labai griežti brahmačariai, mes negalime turėti jokių kontaktų su moterimis! Čia ne mūsų bėdos, todėl mes negalime jums padėti.

- O, tai jūs dar labiau kvalifikuoti nei maniau! Tačiau išties aš noriu atlikti pudžą ne dėl savęs, o dėl savo marčios.

- Ne, ne. Mes nenorime turėti jokių reikalų su moterimis. Mes labai tyri brahmačariai. Mes išvis negarbinam jokių deivių ir dievų. Mes garbinam tikrai Surją.

- O, mes kaip tik ir norime jį garbinti! Mes norime, kad jūs atliktumėte Surja-pudžą!

- Na gerai. Tiesa, kad mes labai tyri, bet jums padarysime išimtį. Ateikite sekmadienį į šventyklą prie Surja kundos, mes ten lauksim.

Taigi Džatila ir Kutila greitai nubėgo namo į Javatą. Jos pasakė Radharani, kad rado labai gerus brahmanus atlikti pudžai, kad jie labai griežti brahmačariai, ir jie labai tiks. Radharani nenorėjo eiti, bet jos ją vertė:

- Turi eiti. Tai bus labai palanku tavo vyrui Abhimanyu. Tu turi tai padaryti.

Taigi jos nuvedė ją prie Surja kundos. Kai tik Radhika nuėjo prie kundos, ji iš karto atpažino šiuos du jaunos brahmačarius. Ji turėjo uždengti visą galvą sariu, kad Džatila nepamatytų jos juoko. Brahmačariai pradėjo kartoti labai keistas mantras, kurių Džatila niekad anksčiau negirdėjo. Jos buvo sudėliotos taip, kad nors atrodė, jog Radhika garbina Surją, tačiau žodžiais ji garbina Krišną.

Kol Madhumangala kartojo mantras, Radharani negalėjo nuslėpti savo žavios šypsenos. Motina Džatila buvo sužavėta:

- Aš dar niekada gyvenime nesu girdėjusi tokių nuostabių mantrų!

Madhumangala jai paaiškino, kad šios mantros iš labai slaptųjų šventų raštų, ir kad jas žino tik jie, nes specializuojasi Surjos garbinime.

Džatila ir Kutila buvo labai patenkintos ir norėjo atsidėkoti brahmanams, duodama jiems kokią nors dakšiną (auką). Brahmanai atsakė:

- Mes ne tokie brahmanai. Mes nedarome jokio biznio, mums nereikia jokio atlygio. Mes tiesiog džiaugiamės, garbindami Surją.

- O, be mokesčio jokia puja nėra užbaigta. Mes turime jums kaip nors atsidėkoti.

- Mes su guru negalime nieko priimti, ypač iš moters. Mums tikrai nieko nereikia.

- Bet aš labai noriu jums ką nors paaukoti. Štai, duosiu jums šį nuostabų vėrinį nuo Radhikos kaklo, - tarė Džatila.

- Ne, ne. Mano guru nieko neima iš moterų.

- Ne, mes turime duoti jums dakšina, kaip kitaip pudža bus užbaigta?

- Na, gerai, mano guru nieko neima, bet šį kartą mes paimsime ladu, likusius po pudžos, o vėrinį aš atiduosiu savo guru.

- Kaip nuostabu, aš noriu, kad Radharani ateitų čia kiekvieną sekmadienį! Kadangi jūs esate labai griežti brahmačariai, mes nesijaudinsime, išleisdami ją vieną su jumis.

Taigi, taip ir buvo nuspręsta, kad Šrimati Radharani ateis čia kiekvieną sekmadienį, vedama žavių brahmačarių. Galiausiai jie visi pasuko namo. Įdomu tai, kad Radhikos tarnaitė, kuri atlydėjo ją, ėjo priešais, užstodama Radharani, kuri galėjo žiūrėti ir kalbėtis su Krišna...